

HET GEHEIM VAN DE SACKVILLE-STREET.

EEN DETECTIVE-VERHAAL NAAR HET ENGELSCH VAN P. J. BARROW.

I. De noodlottige weddenschap.

EG, kèrrels," zei eensklaps Byng, terwijl hij zich zoo lui mogelijk nestelde in een gemakkelijken stoel, „het zal jullie misschien interesseeren als ik je vertel, dat ik er ernstig over denk amateur-inbreker te worden. Ik wil wedden dat ik met succes zal inbreken bij dengene dien je gelieft op te noemen, onverschillig wien.

Het eenige wat ik vraag is veertien dagen tijd om mijn voorbereidende maatregelen te treffen en nogmaals veertien dagen om de zaak uit te voeren!"

„Welnu, ik weet er een," riep Hulton, „den ouwen John Hyam, den geldschietster uit de Sackvillestraat, die al verscheidene schuldbekentenissen van je in handen heeft. Steel zijn accepten en we zullen je gelooven; doch ik zou wel vijftig tegen één durven wedden dat het je niet gelukken zal."

„Ik ook!" stemde Berkeley glimlachend in.

„Aangenomen allebei!" riep Byng vrolijk uit, terwijl hij zijn notitieboekje voor den dag haalde. „Vandaag is het Donderdag 2 October, dus Donderdag 30 October is het zaakje klaar gespeeld en kunnen jullie opdokken. Als de zaak dan is doodgebloed, breng ik hem de geleende bullen weer terug. Ik verzoek jullie echter er absoluut over te zwijgen tot onze weddenschap is afgelopen. Goed begrepen?"

„Alles begrijpen we als je niet langer zulken onzin kletst, Byng! Laten we in 's hemelsnaam over wat anders praten."

Berkeley, Hulton en Byng waren ongeveer van denzelfden leeftijd, nog beneden de dertig. Ze hadden denzelfden smaak, dezelfde neigingen en gelijke middelen om hieraan te kunnen voldoen. Byng had zijn vast verblijf in de Autocratic-club, terwijl Berkeley en Hulton hun jonggezellenkamers hadden in hetzelfde huis in de St-Jamesstraat.

Het gesprek werd intusschen voortgezet over sportieve onderwerpen. Een half uur ging zoo voorbij, onderwijl de rookkamer zich vulde met leden. Daar trad opeens een kellner op Byng toe met een telegram. Deze las het, stak het in den zak, keek op de klok en stond op om heen te gaan.

„Wat is er aan de hand, Byng?" vroeg Hulton gemelijk.

„Ik ben bezig mijn plannen uit te werken voor de groote onderneming," antwoordde deze glimlachend. „A dio, joggies!"

Byng verliet de zaal en even daarna het clubgebouw. Ten minste, de portier wist zeker dat hij hem had zien vertrekken. Even zeker wist deze man, dat Byng een taxi had aangeroepen en een adres in de Sackvillestraat had opgegeven.

Den volgenden morgen was Londen vol van het nieuws betreffende den brutalen moord op John Hyam, wonende Sackvillestraat 365a. De eerste edities der nieuwsbladen deelden hieromtrent mede, dat de politie reeds op het spoor van den misdadiger was en des avonds was het bekend dat Felix Byng, een welbekend lid van de Autocratic-club bij den moord betrokken was.

Doch, Felix Byng was verdwenen.

II. Het overtuigend bewijs.

De geestestoestand van de beide vrienden Berkeley en Hulton kan beter begrepen dan beschreven worden. Er was geen zweem van twijfel dat de dwaze grap geëindigd was in een afschuwelijke onvoorziene tragedie en dat Byng, radeloos van schrik en zelfverwijt gevluht was. Byng had de club verlaten even voor tien en zich rechtstreeks naar Hyam's kantoor in de Sackvillestraat begeven. Twintig minuten over tien hadden twee onbevooroordeelde getuigen hem de straat zien verlaten en de richting naar Piccadilly zien inslaan. Een halfuur later kwam de heer Carmen, Hyam's compagnon bezoeken om hem nog over belangrijke zaken te spreken en vond hij zijn medefirmant voorover liggende op zijn schrijfflessenaar, dood, door het hart geschoten.

Carmen had onmiddellijk de politie gewaarschuwd en bij het onderzoek, dat toen had plaats gehad, was onder de tafel een revolver gevonden, dat den volgenden morgen herkend was als het eigendom van Byng die twee zulke revolvers in zijn bezit had. Verder was de brandkast geopend met de sleutels van den doode en een belangrijke som in goud geld ontvreemd, benevens al de promessen en accepten van Byng.

Al deze bijzonderheden, door een al te ijverige pers vóór het openbaar onderzoek bekend gemaakt, waren verschenen in de Zaterdagavond-bladen.

De Autocratic-club verkeerde in een staat van ontsteltenis

en opwinding. Door haar connectie met den vermoedelijken moordenaar voelde zij zich ten zeerste gecompromitteerd; en ofschoon Byng een zeer gezien, populair persoon was, was de openbare meening geheel tegen hem.

Aangezien Hulton en Berkeley zich, den tijd onmiddellijk aan de misdaad voorafgaande, in Byng's gezelschap bevonden hadden, was het zoo goed als zeker, dat zij zouden worden opgeroepen als getuigen bij het onderzoek dat Maandagmiddag zou worden gehouden. In allen gevalle zou hun tegenwoordigheid geëischt worden, bij de volgende terechtzittingen.

„We moeten terstond op zoek gaan naar een zekeren Edgar Pim," zei Berkeley. „Het is een kennis van een neef van mij en deze zweert, dat Pim de knapste particuliere detective van Londen is. Hij moet ons zeggen of het in Byng's belang is ons laatste gesprek en onze weddenschap met hem aan den rechter mee te deelen of dat het beter is onzen mond te houden. Als we zijn advies volgen, kan dit

voordat hij de club verliet, en het revolver; dit wijst alles op een vooraf beraamd plan. Eén ding kan ik u gerust zeggen en het zal u ongetwijfeld eenigszins geruststellen: ik ben overtuigd dat uw roekeloze weddenschap niets te maken heeft met het treurspel dat daarna is afgespeeld!"

„Is u daar zeker van, mijnheer Pim?" vroeg Berkeley gretig.

„Ja, zelfs in dit eerste stadium van onderzoek; ten minste... wacht een oogenblik. Drommels, ja, zoo is het mogelijk! Uw gesprek over Hyam was geëindigd ruim een half uur voor Byng de club verliet, nietwaar?"

„Juist!"

„Bestaat er eenige kans, dat uw onderhoud kan zijn afgeluisterd?"

„Onmogelijk! We zaten in den uitersten hoek van de rookzaal en niemand zat in dat gedeelte tijdens ons dwaze gesprek. Als u wilt, dan zal ik u de situatie eens even teekenen!" Hulton nam papier en potlood en teekende de met

eenige lijnen in het ruw een plattegrond van de clubzaal. Hij gaf met een kruisje aan precies waar ze gezeten hadden en overhandigde de schets aan Pim.

De kleine detective bekeek het plan eerst vluchtig, toen scheen iets zijn opmerkzaamheid te trekken en hij beschouwde nu den plattegrond met de uiterste zorg.

„Kunt ge u nog herinneren of al de ramen in het bijzonder deze in dien hoek gesloten waren?" vroeg hij.

„Ze waren alle dicht!" antwoordde Hulton op beslist toon. „Het weer was in den namiddag plotseling afgekoeld, en ik herinner me, dat een kellner dadelijk nadat we binnentraden na afloop van het diner al de ramen gesloten heeft!"

„Uitstekend! Deze tekening van U, mijnheer Hulton, geeft mij veel te denken! Ik moet de Autocratic-club zoo spoedig mogelijk een bezoek brengen. Intusschen, heeren, hoop ik dat ik ten allen tijde over u kan beschikken, voor het geval ik u mocht noodig hebben."

III. Een belangrijke getuige.

Des maandagsavonds waren de dagbladen vol sensationeel nieuws betreffende het dien dag gehouden verhoor over den moord. John Hyam, handelende onder den firma-naam Lilland en Co. had een eerste klasse kleedermagazijn, dat hem evenwel diende om zijn eigenlijke bezigheid, dat van geldschietster, voor het oog van het publiek verborgen te houden. Oogenshijnlijk had hij een welvarende zaak en zijn cliënteel bestond voor een groot deel uit voornamelijk jonge sportlui van het West-End. Hierdoor had hij ook vele klanten onder de leden van de Autocratic-club. Hij had de reputatie van een sympathieke handelsman te zijn, waaraan hij en zijn compagnon hun welvaart dankten.

Mijnheer Carmen, Hyam's compagnon, een kleine magere man, met gladgeschoren gelaat van omstreeks veertig jaar was de eerste getuige. Hij gaf een verklaring over het vinden van het lijk en het alarmeeren van de politie.

Daarna volgden de getuigenissen van de geneeskundigen en van de politie, welke laatste melding deed van het vinden van

het revolver. Nadat de heer Carmen de brandkast had onderzocht en zich op de hoogte had gesteld van hetgeen ontvreemd was, en nadat hij aan de politie een lijst had overhandigd van de verschillende cliënten, was de verdenking op Felix Byng gevallen. Onmiddellijk had er een onderzoek plaats gehad in Byng's kamer in het clubgebouw en hier vond men een tweede revolver volkomen gelijk aan dat zij den doode gevonden was. De beide revolvers lagen elk in een étui boven Byng's bed en waren in geen weken van hun plaats genomen. Volgens de getuigenis van het kamermeisje dat voor Byng's kamer zorgde, lagen de beide revolvers des Vrijdagsnamiddags om halfvijf nog op hun gewone plaats.

Na deze verklaring van het dienstmeisje vroeg Pim verloor haar eenige vragen te mogen doen.

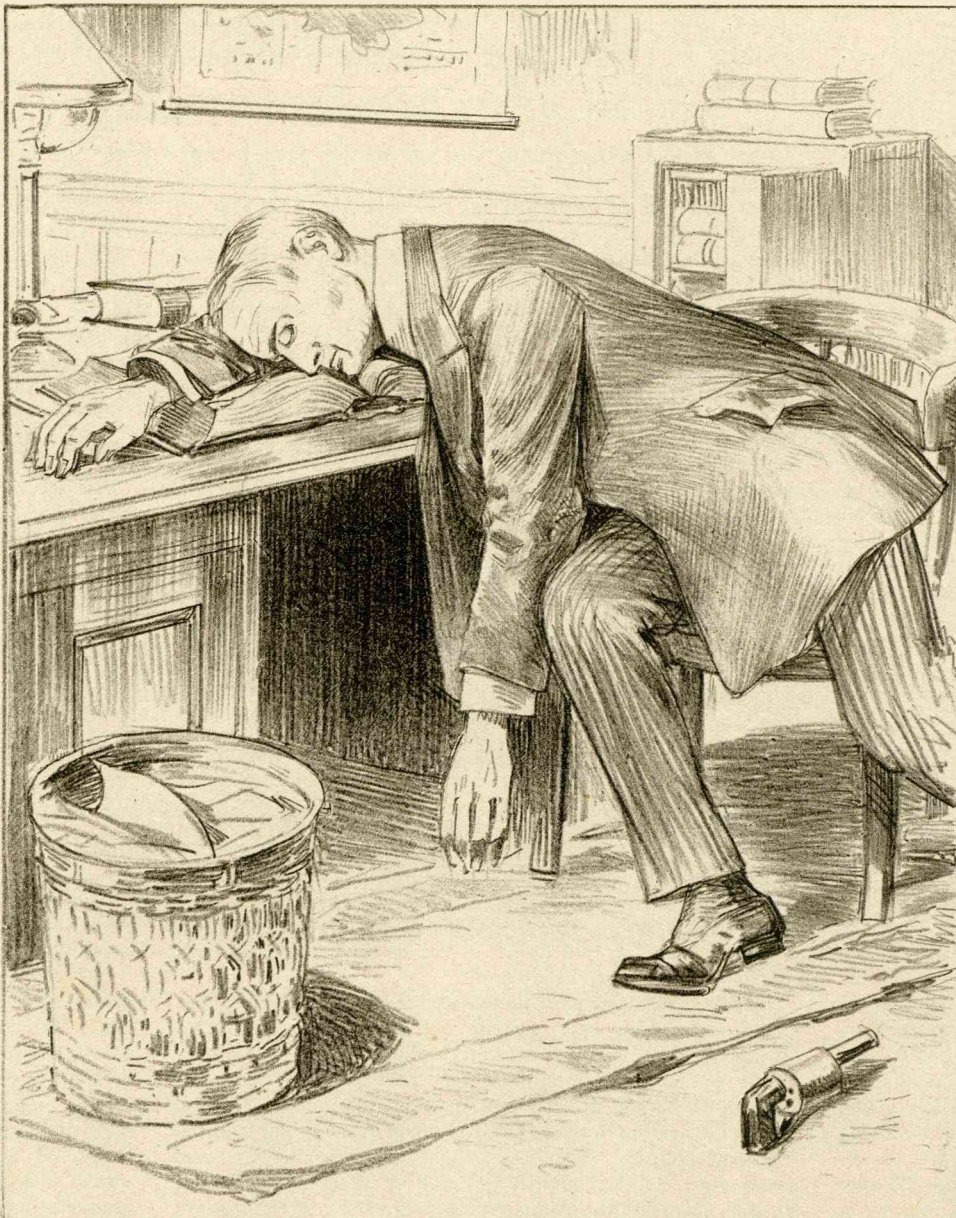
„Het was, veronderstel ik, een publiek geheim dat deze wapens daar lagen?"

„O ja, mijnheer!"

„Het zou dus iedereen mogelijk geweest zijn zich ten allen tijde van één of van beide meester te maken?"

„Zeker! Als ze maar een sleutel hadden. Maar toen ik om halfvijf op meneer Byng's kamer kwam — het was mijn avondje en daarom kwam ik vroeg — weet ik zeker dat de beide revolvers er nog lagen. Men zag ze altijd dadelijk, want ze lagen zoowat op manshoogte."

„Uitstekend! Ze waren daar dus nog om halfvijf. Er zijn, meen ik, vijf en zeventig slaapkamers in de Club, en bijna alle in voortdurend gebruik is 't niet?"

... en vond hij zijn medefirmant voorover liggende op zijn schrijfflessenaar, dood, door het hart geschoten.

niet anders dan een goed gevolg hebben. Kom, laten we dadelijk opstappen!"

De beide vrienden vonden Edgar Pim en Hulton vertelde hem alles, zooveel mogelijk woordelijk het gesprek weergevend, dat op dien noodlottigen Vrijdag tusschen hen had plaats gehad.

„Zoo ver als gij beiden in deze zaak betrokken zijt," zei Pim, toen Hulton zijn verhaal geëindigd had, „is uw verdere houding duidelijk: ge moet u volkomen laten leiden door de omstandigheden. Ik zal, ten gerieve van U, op de terechtzitting tegenwoordig zijn, want ofschoon er geen de minste twijfel bestaat of uw vriend doodde Hyam, zonder voorbedachten rade, natuurlijk, zijn er toch verschillende dingen, die met deze theorie volkomen in tegenspraak zijn!"

„U bedoelt...?"

„Wel, neem de geopende brandkast. Als het een manslag was, denkt u dan, dat Byng koelbloedig de sleutels van den dooden man zou hebben genomen om de brandkast te plunderen? Hij kon de kast ook niet eerder openen want Hyam had de sleutels in zijn zak. Na Hyam's dood, vooraf beraamd of toevallig, drijft het menscheelk instinct den moordenaar om zoo spoedig mogelijk te ontvluchten, zoo mogelijk, zonder eenig spoor na te laten. Byng daarentegen steelt opzettelijk zijn eigen promessen om zoo duidelijk mogelijk zichzelf als den moordenaar aan te wijzen. Maar dat zou het werk van een gek zijn en Byng was volgens uw getuigenis, volkomen bij zijn verstand.

„Dan is er verder het telegram, dat hij ontving, even